

Naše Beseda

Pod tímto ohlavením otiakneme všechny dopisy slušného obsahu. Můžeme však být prosty všeho obchodního oznamování, jakož i osobních narážek a vždy plyným jménem podepsány. Aby se předešlo možným myšlám, musí dopisy být zřetelné a hlavně pouze na jedné straně každého listu psány. Jinak zodpovědnost za správné otištění na sebe neberáme; závod vůbec za dopisy není zodpovědným.

MEDFORD, OKLA., 22. pros. 1916 — Ctěná redakce! Četl jsem dva dopisy od pana J. Runduse z Topeka, Kans.; jeden věnovaný panu Matouškovému z Colome, So. Dakota, a druhý p. Fr. Obrázekovi. Panu Matouškovému vytýká, že přý myslí, ale nedomyšlí, a oba jeho dopisy jsou nepromyšlené a nedomyšlené. Pan Rundus může být dobrý kazatel, aneb káratel, ale myslitelem také není. — Pan Rundus obohazuje své prohlášení "Netáhnete jha s nevěřícími" všelijakými vytýčkami a rozdílnými "filipkami", které se duchovnímu otci nesluší, ježto on má za to, že černoch nás předěl, neb když Jihané bojovali pro udržení otroctví, tak přý Jihani mohli černochovi odevzdati svoji rodinu k opatrování a nebal se že černoch rodinu opustí nebo zničí. A za druhé, černoch přý předěl Čecha, neb přý jsou i miliónáři, kdežto Čech, když přý dosáhne úspěchu, kde by měl za měštnáka lid, tedy přý jeho otrocká duše nedovodě po lidsku rozkazovat a s lidem vládně a po lidsku zacházet. Budu chtít trochu světla a pravdy vrhnutí do této diskuse, která se stává nesmyslnou a začíná být přehnaná boženskou. Není potřeba aby věřící táhli s nevěřícími obědlně Čes. Nár. Sdružení, vzdělá mnohou kolektivovat na svůj vrab a zasílati peněz na Masaryka přímo, a níz by ten věřící žadl musel být pošípen dotekem svobodomyšlných, čili nevěřící; a tím větší ohnos odešlo a zastíní nevěře, tím větší budou mít zásluhu pro národ třeba i po smrti, věřící to mu totiž. Cesty zajisté mohou být rozdílné k Masarykovi, ale cíl buď stejný a účel též. A kdyby ti evangelisté a ti katolíci naši bratři chtěli ty nevěře předělat a za slati větší ohnosy, než oni, jak zdravě a úspěšně by to mohlo pro náš národ dopadnouti. Ale srážeti věřící, aby netáhli s nevěřícími, zavání "Iskovinou" a to není správné ani mužné. Jaký pak rozdíl stává mezi věřícím a nevěřícím? Namýšlejte ten, že jeden věřící trochu více nežli druhý a hádá se o něco, čemu oba nerozumí. Jeden hledá duši v ně a druhý ji popírá a ve skutečnosti duši od těla rozdělití nemožno. To již ví každý školák z vyšší školy, který studuje duševně (Psychologie) a nemožno-li tedy duši od těla oddělit, tedy věřící i nevěřící neví nic, jsouce oba na omylu. — Jsme všichni Češi jedné matky Čechie a ta matka žádá, prosí o smilování tam za vodou a pomoci jí není; zde žádá pouze peněžitou podporu, \$1 ročně od Čecha a také i té pomoci s těží nachází. Nevěřící se rozdvajili a věřící neustále odkládají poskytnouti pomoci, poněvadž nevěřící vzali iniciativu ve vedení a tu celá akce trpí. Pane Rundus, napravte se, dokud jest čas a hleďte správně o věci psati a roznějujte ty chladné a netečné. Vždyť přero píse špatně i dobře, jenom dobrou vůli ukázat a všechno dobře skončí. Píšte, že našli se kněží, kteří bláší, že otroctví je Bohem zavedeno a opírali svou výpověď výrokem bible atd. Na 3000 kněží na severu podepsalo petici ke kongresu na zrušení otroctví, poněvadž Sever byl proti otroctví, a zase na Jihu kněží otroctví obhajovali, poněvadž Jihané byli pro udržení otroctví a to z té jednoduché příčiny, že se obávali o kus chleba, neb by byli museli jít do vyhnanství a trpěti hlad. Pomáhá snad víra mužnosti a vývinu charakteru? Dále pravíte, že černoch zůstal s rodinou Jihana, když tento se namáhal, by je v otroctví udržel a to byla převa pravá otrocká duše, že tak učinila, neb Čech dnes, vedoucí a znalý své lidské práva, nechce Rakousku odevčovat a chrániti Habsburků rodinu, když ten více ujal, aby Čecha v otroctví ještě více ujal. Myslíte, pane Runduse, ale nesprávně, a proto buďte tak laskav a myslíte pozornou. — Ji-ná vaše výčitka Čechům jest, že

nedovodou lidsky rozkazovat a lidsky zacházet s lidem který by musel zaměstnávat a tudíž že musí pracovat sám. Trouchn jest v tom pravdy, ale není pouze na straně zaměstnavatele, nýbrž také zaměstnaného — jsou oba Češi a proto se nemohou porovnat; dělník Čech stěžíže si na práci dajce Čecha, že by jej uděl, ale platit, že nechce dle toho, a že má lépe u jinonárodovce a zaměstnavatel Čech zase má za to a také má částečně pravdu, že snáze vyjde s jinonárodovcem nežli s Čechem. Čech si přehlí dovoluje, rád se hádá a nejděle to po jeho, bud zastaví práci a jesté jiné navědí a celkem chová se jako nezdělaný člověk, a musí-li jít, tu pomlouvá, tu etí utráhá atd. Pane Rundus, můj náhled jest, že všichni, jak věřící, tak nevěřící za měštníci i zaměstnavatelé potřebují více rozhledu, více poučení, více vzdělání a lidskosti. Někdy také není vina Čecha, že nechce zaměstnávat krajanu, neb sezná, že se to nevyplácí. Podám příklad. Nepůjdu daleko a vezmu můj vlastní případ. Když jsem koupil druhou farmu, tak jsem zjednal poprvé dělníka, Čecha, a za 6 měsíců mně stál se stravou \$200. V podzimu po práci seznal jsem, že jsem vlastně vyhodil \$200 a nemám za ně nic. Používali jsme jednoradličných pluhů a tu jsem vypočítal, že za \$200 mohu jsem koupiti 1 pár konů a dvouradličný pluh, neb potah byl lemy a mohu jsem to za ten peníz pořídit. A tak také jsem druhý rok učinil a měl jsem za \$200 potah na 12 konů, pluh též a bez trublu pomluvy a nadávek. Od té doby jsem neustále rozkořoval farmu a připsal též a toť oron 350 akru s traktorem a za deset neb 12 dnů jsem hotov, bez nesnáží, které obyčejně jdou s dělníkem rukou v ruce. Jsem ale rozhlášen, že sám obdělávám seke pozemku, v čemž leží něco pravdy a příjdu lidé z dálného jihu a chtějí vědět, jak to mohu zastat a vše jest tak jednoduché, že mím méně práce na sece, nežli průměrný farmer na čtvrti. Použít také moku k té dříně a osvědčí se lépe, nežli jednat pomocí bez rozmyslu. Český člověk jest všude stejný, potřebuje disciplinu; ukázněný člověk nepotřebuje zákon, on ví, co patří a dle toho se řídí. Neukázněný jenom ubližuje je sobě a jiným též. Přijde-li Čech do Českých sechůz co člen, toho neb mnoho spolku, křičí, chce poroučet a když mu to většina nenechá dělat, tak odejde s pocitem ponudy, a hledí spolku ubližit, ale přičli se k jinonárodním spolku, tak spolku vše, usedne v koučce, ani slova nepromluví a pak, když takovým bojaženým jedním se významně, tak se chlubí, jaký pořádek ti jinonárodovci mají. Tam si vede ukázněný, ale ve svém národním spolku podává návrhy neustále a etí dál tím hloupěji, až to praskne a pak je tu kus ostudy. A tak jsme všichni věřící i nevěřící dorostlí i nedorostlí. Dále píšete, že kdyby Skoda, majitel Skodovky byl pravý křesťan, neb věřící, že by nebyl propoujel děla ze své továrny na ubližení bratrského národa srbšského. O tom velice poehybují, že by tak učinil, neb jest mnoho kněží, kteří jesté dnes bláší, že jest válka nevyhnutelná na vybití špatného jdu, který se od víry a Boha odvrátil a možno, že takovým věřícím p. Skoda jest. Pravíte o českém občestvu, že jde ted za jedno s Českým národem proti Vidni, ale až tenkrát, když lid český se prohlásil proti Vidni. — Když se byl prohlásil pro Vidni, šli by také s ním, tak jako vždy jdou za kusem chleba, o nic více se jim nejdá, než jsou mezi nimi výjunky, tak jako jsou mezi věřícími i nevěřící, přispívající na národní účely, aniž by se ptali, zdali to Masaryk neb Duerich uhradí, aneb se tím obohadí, jak Iskovec a jím podobní bláší. Takový uprímý ukázněný Čech dá bez rozdílu vyznání, s pocitem bláha, že mu možno aspoň své drabě vlastní za vše co má, čím se hnaní, vo jej v životě těší, čím se může uplatnit, částečně se odělniti a svému lidu, z kteréhoho postal, pomoci. Prosím Vás, pane Rundus, obraťte, dokud jest čas, neb český národ zpět již nemůže a v pádu čitěství odsoudil by Vás a v pádu stráty musel by kalich utrpení vypít až do dna s pocitem hanby nad svými nevděčnými dělníci.

OKRES REPUBLIC, KANSAS, 26. prosince 1916. — Ctěná redakce Pokroku! V "Naší Besedě" se poslední čas vedou debaty o hledě Č. N. S. Některí páni dopisovatelé hájí (a to pravem) Č. N. S. a na druhé straně Strýka Rundus, ve svých dopisech útočí na ty kteří Č. N. S. podporují. — Tedy jako odběratel si též dovoluji pár řádek napsat. — Strýka Rundus není mluvčím žádné evangelické organizace a nemá práva za evangeliky mluvit; může mluvit jen za sebe a poněvadž asi, podle jeho psaní, na Č. N. S. nie nedal, tak by tu vše měl nechat. "Netáhnete jha s nevěřícími," jsou zajisté krásná slova, ale na Č. N. S. se nehodí. Ale hodí se p. Rundusovi, aby se jich sám držel a sám si je vzal za příklad. Neb často to jho by s p. Rundusem ani věřící ani nevěřící netáhli. Dále jsem nepíše dobře ani Děda ani Podhořák, ani Matoušek; všechny dopisovatele kritizuje, ba ani prof. Masaryk mu není po chuti. A konečně se vrhnu i na Beneše Třebízského a to hned s rozsudkem, že neprospl českému národu. Pane Rundus, na něco takového rozhodovat vy nejste dost velkém, to ponechte rozhodout některému zkušenějšímu historikovi. Ze dne 14. prosince v "Besedě" si p. Strýka Rundus stěžuje, že jako Češi ve Spojených Státech nie jsme velkého ještě neprovedli. Z toho si p. Rundus nemusí dělat; to se vše napraví, až Horáček a Rundus založí Světové Spojené Státi — všebratrské — pak jako Češi vyniknem. Dále píše, že v Kansasu průměrný Čech dá na soudek piva a na koňalku tři dolary a na Národní Sdružení jeden dolar. Ha, ha! Čtenář z jiného státu by si mohl myslet, že zde v Kansasu jsme sami lumpové — což rozhodně odmítám. Jsou Češi v Kansasu, kteří nedají na pivo a dají na Č. N. S., a jsou zde Češi, kteří dali na Č. N. S. a pivo si zaplatili za své peníze. Strýka Rundus nedá asi nic za pivo a také nie na Č. N. S. Strýka Rundus by měl psát raději do "Besídky", aspoň tak, jak začal o těch polovkách — to bylo lepší; on má mnoho zkušeností a pak by z toho byl dvojitý užitek: Naše články by dostaly různé recepty a za druhé, naše články si v "Beside" ujednaly vstupné 10 centů a poněvadž pán vauše platí větší vstupné, tedy by do Č. N. S. přibývalo, a p. Rundus by mohl psát čím víc tím lépe. Konečně radím p. Rundusovi, aby si dobře přečetl "Evangelie pro otěinu v Cedar Rapids". To dokazuje, že p. Rundus není žádný mluvčím evangeliků a konečně uzná, že by daleko lépe učinil, kdyby nebrojil proti Č. N. S. a proti těm, kteří etí a podporují Č. N. S. S pozdravem a čtenáře Odběratel z okresu Republic, Kan.

na podlahu, anebž za nedlouho vlak zapáská a jede na východ. V okolí Umatilla, Ore., a dále na východ nevidíte nic, než jen samý písek a zase písek, i v těch přitačesatí mlích jest samý písek a krajina místem vršitá a místem dosti kopevitá. A tak jsem se dostal na nákladním vlaku jako tramp až do Spokane Wash., kde jsem se zdržel přes noc, načež druhý den jsem se pustil po té samé dráze a tím samým způsobem do vesnice Fairfield, Wash., 30 mil na jih, na farmu. Zmíněná farma měla 5,000 akru pozemku a v tom čase jakási společnost, zvaná Spokane Orchard Co., založená s kapitálem jednoho miliónu dolarů, zakládala ovocné sady, a to samé jablkové sady, se dvěma druhy — Ban Davis a Wagner, ježto tyto dva druhy se tam nejlépe pěstují. Tam jsem byl čtyři a půl měsíce; ale čeho moc, vše škodí a zvláště je-li mnoho těžké práce. Můj úmysl byl, tam zůstat celé léto, ale i tomu nejpříjemnějšímu předešlo, což se tak díti. Ráno od čtyřech a večer do devíti, a to pouze za \$1,25, tak že požaduje se tuze mnoho práce za malý plat a při tom máti 10 koní na starosti. Na farmě v čase setby nás bylo 40 a ve žních až 100, a k tomu díti i v neděli, což byla pravá příčina, že jsem z farmy odešel zrovna ve žních, když bylo nejvíce pilno. Jednu neděli ráno jsem si pral svoje hadry, když tu farmář na mě přišel jako satan, proč v neděli nedělám, načež jsem mu řekl, že chei máti jednu neděli odpočinek, a tu ovšem byl oheň na střech. Byl jsem s ním hotový, a tak druhý den ráno, v pondělí, jsem šel k formánovi, že půjdu pryč. To zajisté dopřáli i čerta, na tož potom člověka z jemné limoty. A zase byl můj pevný a rozhodný úmysl se dostat na východ a to až do města St. Paul, Minn. Ze Spokane jsem jako vždy vyšel po svých; šel jsem podle řeky Spokane a dobře se vycíral, načež jsem si udělal postel pod stromem jako baron v záuku; pak jsem přemýšlel a počítal hvězdy. Najednou přijíždí nákladní vlak, a jelikož jsem pomalu — bral vodu — tak jsem jako střela vskočil do jedné káry a už jsem jel. Noční dohou dostal jsem se přes severní cíp státu Idaho do státu Montana a do města Missoula a to v 8 hodin ráno. Tam jsem byl přes noc, načež druhý den jsem se vydal na další cestu do města Butte, Mont. Zmíněné město jest dosti krásné a čisté; zde jsem viděl, že lidé do elektrické dráhy věhají předními dveřmi a zadní mi vystupují. Při vstupu do káry musí každý hned zaplatit motorákovi, který jest v káře sám. Z jednoho města do druhého vedou samé hory a doly, tak že nevidíte nic, jen nad vaší hlavou samé velikony a pod vašimi nohama zase ohromné hluboké strže, sluje a potoky; až najednou vlak přijede do Butte. Zmíněné město jest tak divoké jako Prisco, Cal. Lidé a vůbec vše, co kolem sebe vidíte, jest tak divoké, že vše běhá a jezdi jako smyslů zbavené. Tamtéž jsou ohromné doly na rudu a veliké tavírny. V čase tom vše bylo však na stávee. Tam jsem se zdržel tři dni a dvě noci; byl tam cirkus zvaný Barnum & Bailey. Z Butte jsem zase vyjel po svých a když jsem přišel asi dvě míle od města, tak tam pracovalo 125 Japonců na N. P. dráze. To jest to pravé žluté nebezpečí pro bílého dělníka na západě Japonec, Čínan, Mexikán, Portugalec, Vlach, Řek a Ind z britické Indie — to jest samý laciný dělník na západě. A tak jsem sáhalo dále na východ po zmíněné dráze, až najednou příjdu na stanici, jež se pne do výšky nad vodní hladinou 5,875 stop, a nevidíte zase nic, jen samé hory a doly a k tomu hrobové ticho; nespátíte ani ptáčka, ani travičku, neb něco zeleného. A tak jsem byl odloučen od celého světa a úplně sám, až najednou příjdu na mětma; ale tma nebyla, neb měsíček svítil jako rybič oko — byl zrovna v úplňku. Najednou příjdu na jakousi boudu a to ve 12 hodin v noci. Z Butte jsem vyjel v 11 hodin před polednem, tak že za 11 hodin jsem udělal 35 mil přes nejvyšší temeno Skalňoh hor po dráze Northern Pacific. V boudě byla přibita lavice z fošny a zde tedy jsem rozbil svůj tábor a natáhnul své sáhovky. Na zdar!

OLIVIA, MINN. — Ctěná redakce! Nový rok nám nastal a tu každý k němu vzhlíží, jak a co nám přinese — mnohému radost a jinému zase žalost — asi jak každému jest osudem smzeno. — Nám zde v Minnesotě bude snad dobře, alespoň pokud toho přívětího se týče a na to svého nebudu to tedy tak zlé. — Je zde množství těch potvarek "moukrat" (rejská přívětových), za něž platí se dobrá cena, takže mnohý se domýšlí, že má tolik peníze nesklidil. Nieměně páni trapěti ani v noci nelení a stále chytáním jich se zabývají. — Počasí jsme zde měli až do 11. prosince pěkné, pak ale až do 21. prosince od 5 do 20 stupňů pod nulou — to snad proto, aby se maso nekazilo. Panu Svobodovi v Kansasu na jeho dopis jsem odpověděl; jelikož je tu mam ale více Svobodu, tu nevím, zdali dopis můj obdržel a proto, bude-li ten pravý toto čísti, necht mám laskavě sdělit. Zaslám na "Deník" a "Nedělní Pokrok" předplatné a zároveň příkladem jeden dollar na Národní Sdružení jako vánoční dar. Jest mým vroucím přáním, by naše drabá stará vlast, jež tolik již pod tyranskou vládou Habsburků vytrpěla, dočkala se nového vzkříšení, čehož by si měl každý Čech a Slovák bez rozdílu z plně srdce přáti — žel však, že tomu tak není. — Srdečně zdravím všechny čtenáře a "Pokroku" přeji hojně nových předplatitelů. Radostný nový rok všem přeje s krajanským pozdravem — Ludvík Paens.

Pro style, úpravu a trvanlivost kupujte

Mayer MONORBIT SHOES

Zdejší svět obchodníka v Mayer obfice. Dřívě se to obdělávali záruka za peníze.

F. Mayer Boot & Shoe Co., Milwaukee, Wis.

95 Only

MUSIC LOVERS Find Great Enjoyment In This Sweet-Toned

PITZCHLER ACCORDEON

Anyone can learn to play it. Has a quick response — fine tone action. Most attractive in appearance — beautiful line panels decorated in gilt and surrounded by elaborate moldings. 15 in. high, 9 1/2 in. wide — weighs 15 1/2 lb. 10 factory wood keys — sunken keyboard. Order direct.

The House of Montgomery Ward & Co. guarantee absolute satisfaction on every article bought of it. This is just one example of thousands of bargains open to Montgomery Ward & Co. a quarter of 12 months of the year. Write for Special Catalogue.

Montgomery Ward & Co. H. A. 354

New York Chicago Kansas City Ft. Worth Portland, Ore. Write today must correspond to you

Dr. J. W. NOVÁK, Český zámek 1247, New World Hotel Bldg., 616. sáhaj 422, 15. a Farnam ulice.

Hodiny: Od 9 ráno do 3 odpoledne. Tel. Doug. 407. V neděli a v nedělní 812 William ul. Pořád od 10 do 12 dop. Tel. Doug. 1550V.

DR. J. C. SOUKUP, ZUBNÍ LÉKAR

Přestěhoval se do: 815 City National Bank Bldg., 6th and Harney St. OMAHA

Dr. F. A. Sedláček

OMAHA, NEB. ÚRADOVNA: 1870 So. 13th Str., proti Hotelu Prague Tel. Red 4612

RESIDENCE: 2509 So. 11th Str Tel. Tyler 2430

V ÚRADOVNĚ od 1 do 4 hod. odpoč. — V neděli od 9 do 11 hod. dopol.

WOODMEN OF THE WORLD

DŘEVÁŘŮ SVĚTOVÝCH

Jsou nevílastněstějí obháa, spoletí v každém nabídním případě. Jste-li vlasteneckým, zavřete Douglas 1117

Žádný poplatek za vysvětlění.

J. T. YATES, W. A. FRASER, Secretary, President

Kdykoliv jste ve městě, navštivte **ADAMA SLOUPA** elegantní hostinec 324 — 13. a Harney ul., Omaha. Znameníte pivo, výherní líčery, častý lád a veselá společnost.

JOHN R. RIHA

— český jazyk — The Union Central Life Ins. Co. Business agent Omaha. Office: 111-13 Harney St. Tel. 1. 111-13 Harney St. Business agent Omaha.

V. Puček.